

Elżbieta Jabłońska:

Aktualnie przy ul. Mickiewicza funkcjonują trzy budynki o numerach 146, 148, 150. Mimo wartości historycznej ich stan zachowania jest określany jako zły. Obecnie, ta wyjątkowa XIX wieczna architektura szkieletowa, pełni funkcję mieszkań komunalnych o niskim standardzie. Postępująca degradacja budynków pozwala przypuszczać, że podzielą one losy innych zabudowań należących do byłego kompleksu koszar. Ich wcześniejsza funkcja sprzęgnięta ze stojącym po drugiej stronie ulicy budynkiem byłego kasyna wojskowego (w którym odbywa się pokaz pracy) koncentruje moją uwagę na historycznych aspektach tej współzależności.

Powstała praca jest konstelacją świetlnych punktów, które przenoszą nikły obraz obiektu na jedną ze ścian galerii (stąd tytułowa Ściana).

Użyte narzędzia i ich celowe ograniczenie wynikają z towarzyszącego mi podczas pracy stanu zaniechania, a także pewnego oporu wobec nadmiaru odnajdywanych wątków oraz nadmiaru samego w sobie.

Natalia Wiśniewska:

"ŚCIANA NOŚNA" 2017, działanie domiejskowe (szkło, spirytus 70 %, воск pszczeli)

Pracę dedykuję miejscu, które wpływa na jej charakter, wymiar, a także decyduje o mocy oddziaływania.

Myśli związane z historią, a także funkcją tej architektury pociągnęły mnie do wykonania prostego gestu artystycznego, który zarejestrowałam i wyświetlam podczas wystawy Ściana. Akt ten bazuje na przygotowaniu symbolicznego maceratu¹ z miejsca.

Formalnie moje działanie polegało na zamurowaniu butelki spirytusu w ścianie, która wyznacza obszar Galerii S. Jest to także ściana nośna budynku oddzielająca wewnątrz od zewnątrz. Ściana stanowi tu medium, gdzie nośność, rozumiana jest przez mnie jako pamięć miejsca i stanowi dla mnie kluczowy składnik wyciągu. Maceracja trwać ma przez kilka lat, a następnie zostanie przerwana, by wspólnie skonsumować otrzymany abstrakt.

Słowo alkohol wywodzi się ze świata arabskiego – al-kuhl (zły duch), gdzie zaczęto wytwarzać mocne alkohole prawdopodobnie w VII wieku. Badania antropologiczne upoważniają do stwierdzenia, że alkohol towarzyszy człowiekowi praktycznie od zarania jego dziejów, pełniąc rozmaite funkcje. Służył nam jako środek odprężający, uśmierzający ból, integrujący, a także jako element obrzędów i praktyk religijnych. Wciąż odgrywa bardzo istotną rolę w rytuałach inicjacyjnych i transowych wśród szamanów buriackich. Wierzą oni, iż stanowi medium poprzez, które duchy się z nami komunikują. Alkohol oczyszcza drogę kontaktu (bryzganie wódką), przywołuje i spaja światy - materii i ducha.

¹ Alkoholowe wyciągi z owoców, korzeni, kwiatów lub ziół sporządzane są w procesie maceracji, czyli przez zalanie (macerację) składników alkoholem w celu wydobycia i utrwalenia w alkoholu smaku i aromatu zawartego w tzw. wsadzie (maceracie).

Działanie moje osadza się na pewnej praktyce szamańskiej, która polega na odczytywaniu przekazów z butelki wódki, którymi nasiąkł czysty alkohol odstany odpowiednio długo w konkretnym miejscu.

Wosk pszczeli, którym zalakowany jest korek butelki podobnie jak miód, ze względu na swoje lecznicze i symboliczne właściwości również był szeroko wykorzystywany w obrzędach ludowych. Świece woskowe od tysięcy lat używane są w świątyniach jako źródło ofiary, światła "bez skazy".